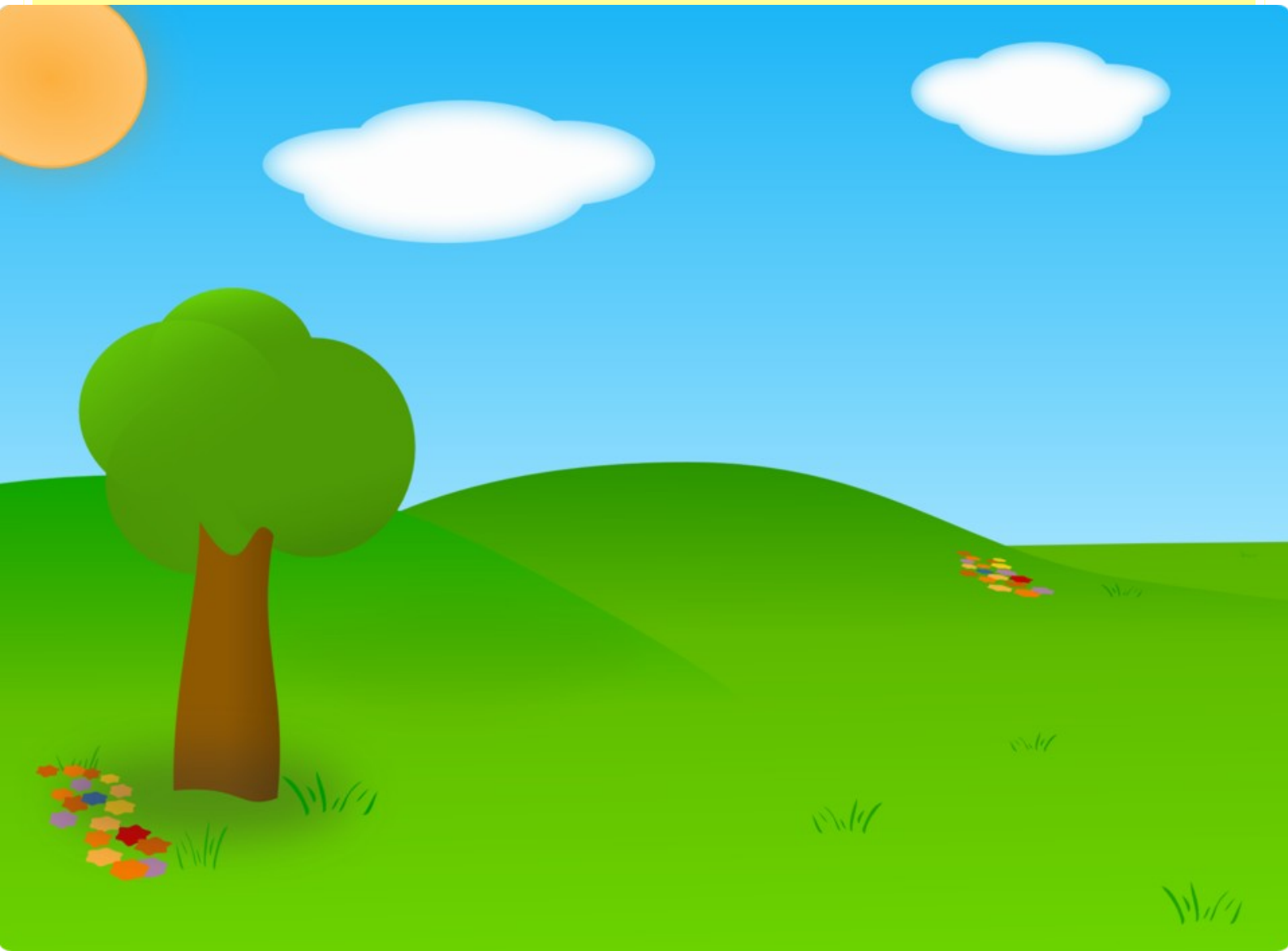

ലിറ്റിൽ കൈറ്റ്

ജി.എച്ച്.എസ്.എസ്.എസ്.എഴുത്തുകാർ

സൃഷ്ടി

താളുകൾ മറിയുമ്പോൾ.....

കവിത

- 1.എൻ കലാലയം :ജിൻസി ചാക്കോ
- 2.എൻറെ വിദ്യാലയം :ജുമൈലത്ത് പി.എസ്
- 3.കലാലയം :നന്ദന ഷാജി
- 4.പ്രകൃതീ നിരൂഖം :സോന സാജൻ
- 5.കൊന്നപ്പൂവ് :സേതുലക്ഷ്മി കെ.എസ്
- 6.വാഴത്തോട്ടം :ഐശ്വര്യ എച്ച്
- 7.അടർന്നത് :അന മോൾ റെജി
- 8.അക്ഷരക്കളരി : ജിൻസി ചാക്കോ
- 9.വാ കുരുവി : ആര്യ സുനിൽ
- 10.വല്ലഭ്യമ്മ : അനന്ദ എസ്
- 11.എൻറെ ഗ്രാമം : സോജ സാബു
- 12.മറക്കാനാവാത്ത ഓർമ്മ : റിയ മേരി സാമുവൽ

ലിറ്റിൽ കൈറ്റ്

13.ധനം : വിദ്യ കൃഷ്ണൻ ബി റ്റി

14.കൊമ്പനും കുട്ടനും : ജമൈലത്ത് പി

15.മധുരമീ വിഭാതം : സോന സാജൻ

16.അപ്പപ്പൻ : നിഖിൽ മോൻ റെജി

17.ജീവിതമൊരു മഹാസാഗരം : ജോയൽ ജോസ്

കഥ

1.വിദ്യ : ഐശ്വര്യ എച്ച് നായർ

2.അരിശത്തിനുള്ള മാർഗ്ഗം : സോന സാജൻ

3.അനുസരണ : ജമൈലത്ത് പി.എസ്

4.പുല്ലു രക്ഷിച്ചു : സേതുലക്ഷ്മി കെ.എസ്

ഉപന്യാസം

1.ജലലഭ്യതയുടെ അഭാവം :ഐശ്വര്യ എച്ച്നായർ

പഴഞ്ചൊല്ലുകൾ

1.ജമ്മൈലത്ത് പി എസ്

2.സോന സാജൻ

3.സേതുലക്ഷ്മി കെ എസ്

4.ഐശ്വര്യ എച്ച് നായർ

5.ആര്യ സുനിൽ

എൻ കലാലയം

എൻ ഓർമയിൻ തീരങ്ങളിൽ
അലയടിക്കും കലാലയമേ നീ
ആദ്യമായി പരിഭവത്തോടെ ഈ കലാലയത്തിൽ
പടിക്കൽ എത്തുമ്പോൾ ഞാനറിഞ്ഞിരുന്നില്ല
നീയെൻ ഹൃദയത്തിൻ താളമായി മാറുമെന്ന്
വേർപ്പെടുത്ത, നാവില്ലെന്നീക്കീ മുറ്റത്തെ
അറിവിൻ ചെപ്പുമായി എത്തുമെൻ അധ്യാപകക്കൂട്ടം
സ്നേഹത്തിൻ നിറച്ചാർത്തുമായി എത്തുമെൻ
സൗഹൃദങ്ങൾ

ലിറ്റിൽ കൈറ്റ്

എല്ലാം സമ്മാനിച്ചതെൻ കലാലയം

എൻ മനസ്സിൽ അറിവിന്റെ സൗഹൃദത്തിന്റെ

പ്രണയത്തിന്റെ പൂക്കൾ വിരിയിച്ച കലാലയം

സ്നേഹത്തിൻ മൗനനൊമ്പരങ്ങൾ അറിയിച്ച

കലാലയം

എൻ ഓർമയിൻ തീരങ്ങളിൽ

അലയടിക്കും കലാലയമേ

എന്നുമീ നാടിൻ ഉജ്ജ്വലതേജസ്സായി വിളങ്ങുന്നീ

അനേകർക്ക് അക്ഷരജ്യോതിസ്സായ്

കാലാതിവർത്തിയായ് ജ്വലിക്കൂ നീ.....

എന്റെ വിദ്യാലയം

സൗഹൃദം നിറഞ്ഞതാണെന്റെ വിദ്യാലയം

എപ്പോഴും എന്നെ നിയന്ത്രിച്ചു

വളർത്തിയ വിദ്യാലയം

ഈ വിദ്യാലയത്തിൽ നിന്ന്

വേർപിരിയുമ്പോൾ

വേദനകൾ നിറയുന്നു

ബാല്യത്തിന്റെ കൗതുകങ്ങളും

സൗഹൃദത്തിന്റെ നൊമ്പരങ്ങളും

തിരിച്ചറിവിന്റെ വെളിപ്പാടുകളും

ലിറ്റിൽ കൈറ്റ്

യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളുടെ നഷ്ടബോധവും

നിറഞ്ഞതാണെന്റെ വിദ്യാലയം

ഒടുവിൽ ഓർമ്മകൾ ബാക്കിയായി

ഈ വിദ്യാലയ മുറ്റത്തു നിന്ന്

നാം വേർപിരിയുന്നു.

കലാലയം

ജീവിത പാതയിൽ നടന്നു ഞാൻ
എവിടെയും എത്തിയില്ലെങ്കിലും
ഓർക്കാൻ എനിക്കിന്നുമുണ്ടാരു
സുന്ദരമാം കലാലയ ജീവിതം
ചെമ്പകപ്പു മണം പരത്തും
ഇളം കാറ്റിൽ ഞാനിന്നുമോർത്തീടുന്നു
കൊഴിഞ്ഞു പോയ പൂക്കൾ പോലെ
സഹയാത്രികരെ പിരിഞ്ഞ നൊമ്പരം
കിളിച്ചുണ്ടൻ മാമ്പഴത്തിൻ
തേൻ ഞാൻ നുകർന്നതും
മഞ്ചാടി മണികൾ പെറുക്കിയെടുത്തതും
സുന്ദരമാം ഓർമ്മയാണോ ജീവിതം.....

പ്രകൃതി നിർമ്മുഖം

കാറ്റിന്റെ വരവിലും മഴയുടെ കുളിരിലും
ഈറനണിയിക്കും നിർമ്മുഖം.....

ആകാശ താഴ്വര തോറും

കുളിരണിയിക്കും നിർമ്മുഖം

മനുഷ്യൻ തൻ നൊമ്പര പ്രവർത്തികളിൽ
കാണുന്നു ഞാൻ വിരഹമാർന്ന നിർമ്മുഖം

പുഴയുടെ ഇളകിയ മന്ദമായ താളത്തിൽ

കാണുന്നു ഞാൻ തഴുകുമി നിർമ്മുഖം

കാട്ടുപുഞ്ചോലയ്ക്കിടയിലും കുളിരായ്

കാണുന്നു ഞാൻനിർമ്മുഖം

ലിറ്റിൽ കൈറ്റ്

സപ്തവർണ്ണമഴകിൽ തെളിയുന്നു

അഴകാർന്ന നിൻമുഖം.....

ഞാനെവിടെയെല്ലാം പറന്നിറങ്ങിയോ

അവിടെയും കണ്ടു ഞാൻ

തിളങ്ങുന്ന കണ്ണിൽ വിരഹവും

പ്രകൃതിനിൻമുഖം

കൊന്നപ്പൂവ്

കൊന്നപ്പൂവിൻ തൈകിളിർത്തു

കൊന്നത്തെ മരമായ് വളർന്നു
കൊന്നമരത്തിൽ ചില്ലുകൾ വന്നു
കൊന്നമരത്തിൽ ഇലകൾ കിളിർത്തു
ഇലകൾക്കിടയിൽ മൊട്ടുകൾ വളർന്നു
പിന്നെ അത് വർണ്ണ പൂക്കളായി വളർന്നു
വിഷു നാളിൽ കണികാണാൻവെച്ചു
അങ്ങനെയത് വിഷുക്കണിക്കൊന്നയായ്

വാഴത്തോട്ടം

കൂരിരുട്ടത്ത് വാഴത്തോട്ടത്തിൽ
ക്ഷണിക്കാതെ ഒരു അതിഥി കടന്നുവന്നു
വാഴത്തോട്ടത്തിൽ ശബ്ദങ്ങൾ കേട്ടപ്പോൾ ഉടമസ്ഥൻ
ജനലിലൂടെ എത്തിനോക്കി
തന്നുടെ വാഴകൾ കാണാനില്ല
ആധിക്കൊണ്ടാധിക്കൊണ്ട് വെട്ടമടിച്ചു
ഇതാ ആയിരം വർഷം പഠനപോയി

അക്ഷരക്കളരി

അക്ഷരമുറ്റത്ത് പിച്ച്വയ്ക്കാം
ആദ്യാക്ഷരത്തിൽ മധുനകരാം
അക്ഷരക്കളരിയിലാടിത്തിനിർക്കാം
അഗ്നിചിരകുമായുയരാം
അറിവുകൾ നേടി വളർന്നിടാം
നേരം നെറിയും വിവേകവും നേടാം
അക്ഷരമാല കോർത്തണിയാം
ഏദയത്തിലറിവിൻ തിരി തെളിക്കാം
മനസ്സുകളൊന്നാക്കി മാറ്റം
ഒരുമതൻ ഗീതകം പാടീടാം
ഏദയമാം മണിവിണ തന്നിൽ
മൃദുസ്നേഹമായുണരാം
അറിവിൻ വിഹായസ്സിൽ പാറി
ഒരുമതൻ തണലിൽ ചേക്കേറീടാം
ഈ ലോകവാതിൽ തുറക്കാം
ഉയരങ്ങളിലേക്ക് ഉയരാം...

വാ കുരുവീ.....

വാ കുരുവീ വരു കുരുവീ...
വാഴത്തണ്ടേൽ ഇരി കുരുവീ...
നാരു തരാം ചകിരി തരാം...
കൂട്ടണ്ടാക്കാൻ കൂടെ വരാം
വെയിലല്ലേ മഴയല്ലേ...
തണലിലിരിപ്പതു സുഖമല്ലേ...
നീ വെറുതെ പോകരുതേ...
നിഴൽ കിട്ടാതെ വലയരുതേ...!

വല്യുമ

വല്യുമക്കെപ്പോഴും ദോശ വേണം
പത്തിരി വേണം പഴവും വേണം
പുട്ടിന് കൂടൊരു മുട്ടും വേണം
പത്തുഗ്ലാസെങ്കിലും പാലും വേണം

ചോറിനൊഴിക്കുവാൻ മോരു വേണം
തോരണം ചമ്മന്തിപ്പൊടിയും വേണം
വയറുനിറഞ്ഞുണ്ട് കുശാലായാൽ
വല്യുമ പിന്നെയുറക്കമാകും.

എന്റെ ഗ്രാമം

പരിശുദ്ധമാണെൻടെ ഗ്രാമം

എൻ മനസ്സിൻടെ കളിരാണ് ഗ്രാമം

നൻമയുറുന്ന മനസ്സുകളാൽ

സമൃദ്ധമാമെൻടെ ഗ്രാമം

കുരുന്ന ഹൃദയങ്ങൾ ഉല്ലസിച്ച്ീടുന്ന

ആഹ്ളാദഭ്രമിയാണെൻ ഗ്രാമം

മലകളെ തഴുകിയൊഴുകും പുഴകൾ

കൊണ്ടാകർഷണീയമാം എൻടെ ഗ്രാമം

സ്വപ്നങ്ങൾ നിറയുന്ന ഗ്രാമം

ഈ വിശ്വത്തിലൊരു കൊച്ചുഗ്രാമം

ഐശ്വര്യമുയരുന്ന ഗ്രാമം

എൻ ജീവൻറെ ജീവനാം ഗ്രാമം

മറക്കാനാവാത്ത ഓർമ്മ

അമ്മതൻ കരങ്ങളിൽ ഞാൻ വന്ന് വീഴവേ
പുഞ്ചിരി കൊണ്ട് എൻ കവിളിൽ മുത്തം നൽകവേ
എനിക്ക് ചോറ്റുട്ടി തരുമ്പോൾ എന്നമ്മയുടെ വാത്സല്യം
എൻ ഓർമ്മകളിൽ തങ്ങി നിൽക്കുന്നു
കണ്ണെഴുതി പൊട്ടുതൊട്ട് സുന്ദരിയാക്കിയ നിമിഷം
എൻ ഓർമ്മകളിൽ തങ്ങി നിൽക്കുന്നു
എന്റെ അച്ഛന്റെയും അമ്മയുടെയും വാത്സല്യം
സഹോദരിമാർ എനിക്കു നൽകിയ വാത്സല്യം
എൻ ഓർമ്മകളിൽ നിന്ന് ഒരിക്കലും മായാനാവില്ല

ധനം

അറിവ് തേടിപോകുന്നവരെ
അറിവിൻ കൂടാരം ഇവിടല്ലോ
വിദ്യ എന്നത് മൃഗതയല്ല
വിജ്ഞാനത്തിൽ നിധിയല്ലോ
ചുവടു പിഴക്കതെ മുന്നേറുക
പിന്നേട്ടല്ലം മാറരുതെ
കുതിച്ചു പാഞ്ഞു തളരുമ്പോൾ
കറങ്ങും കസേരയി വിശ്രമിക്കാം
അതാനോക്ക നോട്ടുകൾ അങ്ങനെ
കൈനിറയെ വന്നിടും
ഇനിയും നമുക്ക് വിശ്രമിക്കാം
വിദ്യ എന്നത് ധനമല്ലോ..

കൊമ്പനും കുട്ടനും

ഒരുനാൾ തുണക്കാരുൻ കുട്ടൻ
കൊമ്പനൊരുത്തനുമായിക്കൂടി
പതിവായി കൊമ്പൻ കടയിൽ ചെല്ലും
കുട്ടൻ നേന്ത്രപ്പഴമതു നൽകും.

അന്നും കൊമ്പൻ വന്നൊരു നേരം
കുട്ടനു തോന്നി ചെറിയൊരു കുസൃതി
സൂചിയൊരണ്ണമെടുത്തു കുട്ടൻ
നീട്ടിക്കുത്തി തുമ്പിക്കൈയിൽ.

മധുരമി വിഭാതം

ഹാ! സുന്ദരമി പ്രഭാതം
സൂര്യകിരണങ്ങൾ അരിച്ചിറങ്ങുമി
മഞ്ഞുതുള്ളിയിൽ പോലും
വിടരുന്ന വിഭാതം
പുഴയുടെ നാദവും
കിളിയുടെ രാഗവും
മന്ദസ്ഥിതമായ് വിരിയുന്ന
പൂക്കളിൽ സുഗന്ധവും
താളത്തിൽ പരക്കുന്നീ
പുലർക്കാലേ.....
ഇരുളിൻ നിഗൂഢതയെ
മറച്ച ശീലയുമായ്
പൊട്ടി വിടർന്ന ഈ വിഭാതത്തിൽ
ഞാൻ അറിയുന്നിതാ
സൃഷ്ടിയുടെ മധുരമായ
സുരഭില സാന്നിധ്യം.....

അപ്പപ്പൻ

എന്റെ അപ്പപ്പന്റെ തല മൊട്ടത്തല
ഇന്ന് അപ്പപ്പന്റെ തല വിഗ്ഗ്തല
ഈ അപ്പപ്പൻ എന്റപ്പപ്പൻ
ഈ ഇക്കിടി അക്കിടി പറ്റിപാപ്പാ

പണ്ട് അപ്പപ്പന്റെ കറി മാങ്ങാക്കറി
ഇന്ന് അപ്പപ്പന്റെ കറി ചിക്കൻ കറി
ഈ അപ്പപ്പൻ എന്റപ്പപ്പൻ
ഈ ഇക്കിടി അക്കിടി പറ്റിപാപ്പാ

പണ്ട് അപ്പപ്പന്റെ വീട് ഓലവീട്
ഇന്ന് അപ്പപ്പന്റെ വീട് രണ്ടുനില
ഈ അപ്പപ്പൻ എന്റപ്പപ്പൻ
ഈ ഇക്കിടി അക്കിടി പറ്റിപാപ്പാ

ജീവിതമൊരുമഹാസാഗരം

ഒരു നീർക്കുമിള പോലെ ചലിക്കും ഈ ജീവിതം
ഏതു നിമിഷത്തിലും തകർന്നുടയാവുന്ന ജീവിതം

ഇത്ര സുന്ദരമാം കാലമത്ര
നാമതിൽ എത്ര കാലമുണ്ടാകും
ഈശ്വരൻതന്ന ഈ മഹാ അതൂതത്തെ
എന്തിനു തകർത്തേറിയുന്നു മനുഷ്യ രാശി
ജീവിതമെന്ന മഹാസത്യത്തെ
തിരിച്ചറിയും വരെ ജീവൻ തുടിക്കും
ഓരോ തുടിപ്പിലും വേദനയോടെയോ
പുഞ്ചിരിയോടെയോ വിങ്ങുന്നു ഹൃദയം
കരുണയാൽ ഈ ജീവിതം തന്ന ഈശ്വരനെ
പ്രണമിക്കയല്ലാതെ മറ്റുവാക്കുകളില്ല

ലിറ്റിൽ കൈറ്റ്

കാലമത്ര കഴിഞ്ഞാലും നീളുന്ന ജീവിതം
എത്ര മഹത്വമത്രേ
മരിച്ചാലും പുനർജനിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ജീവിതം

ഓരോ ഇതളും പൊഴിയുന്നതു പോലെ
മരണം അടുക്കുമ്പോഴും
മരണത്തിന്റെ പിടിയിൽ കീഴടങ്ങാനാവുകില്ല
ജീവിതമെന്ന മഹാസത്യത്തിന്
പ്രപഞ്ചമുള്ള കാലം വരെ
ചലിക്കും ഈ ജീവിതം...

വിദ്യ

പണ്ട് പണ്ട് കോസലപുരി എന്ന ഗ്രാമത്തിൽ ഒരു മഹാ പണ്ഡിതനുമായിരുന്നു. അവിടെ അദ്ദേഹത്തിന് ധാരാളം ശിഷ്യന്മാരുമായിരുന്നു. ഒരിക്കൽ ഹരി എന്ന ഒരു ബാലൻ അദ്ദേഹത്തിന്റെ അടുത്ത് ചെന്നിട്ട് പറഞ്ഞു, എനിക്ക് അങ്ങയുടെ ശിഷ്യനായി കുറെ അറിവുകൾ നേടണം. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു കുമാരാ നിന്റെ വലതുകൈ ഒന്നു കാണട്ടെ. ഹരി തന്റെ വലതുകൈ നീട്ടി കാണിച്ചു. കുറച്ചു നേരം അതിൽ നോക്കിയിരുന്നിട്ട് മൂന്നി പറഞ്ഞു, കുമാരാ നിന്നെ ശിഷ്യനാക്കാൻ എനിക്കാവില്ല. കാരണം നിന്റെ കൈയിൽ വിദ്യാ രേഖ നാം കാണുന്നില്ല. അതു കേട്ടു ഹരിക്ക് വളരെ അധികം വിഷമം തോന്നി. എങ്ങനെയെങ്കിലും അദ്ദേഹത്തിന്റെ

ലിറ്റിൽ കൈറ്റ്

ശിഷ്യനാകണമെന്ന് ഹരി തീരുമാനിച്ചു. എന്നിട്ട് നാരായം എടുത്ത് ഒരു വര വരച്ചു. അത് കുറച്ചു ദിവസം കഴിഞ്ഞപ്പോഴേക്കും ഉണങ്ങിയിരുന്നു. എന്നിട്ട് കുമാരൻ മുമ്പിയുടെ അടുത്തേക്ക് ചെന്ന് മുമ്പി പറഞ്ഞു, കുമാരാ നിന്റെ വിദ്യയോടുള്ള മോഹത്തെ നാം പ്രശംസിക്കുന്നു. നിനക്ക് എന്റെ ശിഷ്യനാകാൻ അവസരമുണ്ട്. പിന്നെ ഹരി നല്ല ഒരു ശിഷ്യനായി മാറി.

അരിശത്തിനുള്ള മാർഗ്ഗം

ഒരു വീട്ടിൽ ഒരു ചേച്ചിയും അനുജത്തിയും ജീവിച്ചിരുന്നത് വളരെ സന്തോഷത്തോടെയും സമാധാനത്തോടെയും ആയിരുന്നു. ചേച്ചി അനുജത്തിയെ ജീവനു തുല്യം സ്നേഹിച്ചിരുന്നു. അവൾ എന്താവശ്യപ്പെട്ടാലും ചേച്ചി അത് സാധിച്ചുകൊടുത്തിരുന്നു.

ഒരു ദിവസം ചേച്ചിയ്ക്ക് അത്യാവശ്യമായി ചന്തയിൽ പോകണമായിരുന്നു. അപ്പോൾ അവൾ അനുജത്തിയുടെ കൈയിൽ നാഴി പയർമണികൾ കൊടുത്തിട്ട് വറുത്ത് വയ്ക്കാൻ പറഞ്ഞിട്ട് അവൾ ചന്തയിൽ പോയി. ആ പയർമണികൾ അവൾ ഉപ്പു ചേർത്ത് വറുത്തു. പക്ഷേ, നാഴി പയർമണികൾ

വറുത്തപ്പോൾ പകുതിയായി കുറഞ്ഞു പോയി.
അയ്യോ,എന്തു കഷ്ടം. ചേച്ചി വരുമ്പോൾ
ഞാനെന്തു പറയും? അവൾ വല്ലാതെ ഭയന്നു. അപ്പോൾ
ചേച്ചി കയറി വന്നു. ചട്ടിയിൽ നോക്കിയപ്പോൾ നാഴി
പയർമണികൾ വറുത്തത് പകുതിയായി
കുറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അവൾ അനുജത്തിയോട്
ചോദിച്ചു,പയർ നീ എന്തു ചെയ്തു? അത് ഉപ്പിട്ടു
വറുത്തപ്പോൾ കുറഞ്ഞുപോയി എന്ന് അവൾ
പറഞ്ഞു. പക്ഷെ ആ ചേച്ചി അത് വിശ്വസിച്ചില്ല.
പയർ വറുത്തു നീ നിന്റെ കൂട്ടുകാർക്കും കൊടുത്ത്
തിന്നു അല്ലേ? അവൾ അരിശം മൂത്ത് ആ പാവം
അനുജത്തിയെ തല്ലി കൊന്നു. എന്നിട്ട് പയർ വറുത്തു
നോക്കി. അപ്പോഴാണ് മനസ്സിലാകുന്നത് നാഴി പയർ
വറുത്താൽ പകുതിയായി കുറഞ്ഞു പോകുമെന്ന്.
അവൾ സ്വന്തം അനുജത്തിയെ ഓർത്ത്

ലിറ്റിൽ കൈറ്റ്

തലതല്ലികരഞ്ഞു. നാം മനസ്സിലാക്കണം ഒരു
അരിശത്തിന്റെ പേരിൽ കിണറ്റിൽ ചാടിയാൽ
ഒൻപത് അരിശം വന്നാലും കയറി വരാൻ പറ്റില്ല.....

അനുസരണ

പണ്ട് പണ്ട് ഒരു വനത്തിൽ രണ്ട് ആനകൾ
 വസിച്ചിരുന്നു. അവർക്ക് ഒരു
 മകനുണ്ടായിരുന്നു. അവന്റെ പേര് അപ്പു
 എന്നായിരുന്നു. അവൻ
 മഹാഅഹൻകാരിയായിരുന്നു. അവനോട്
 ചെയ്യരുതെന്ന് പറയുന്ന കാര്യങ്ങൾ അവൻ
 ചെയ്യുമായിരുന്നു. ഒരു ദിവസം അവനെ
 വീട്ടിലാക്കിയിട്ട് അവന്റെ അച്ഛനും അമ്മയും പുറത്ത്
 തീറ്റതേടിപ്പോയപ്പോൾ അവർ മകനോട്
 പറഞ്ഞു, 'എങ്ങും പോകരുത്'. 'ഞങ്ങൾ ഉടൻ തന്നെ
 വരാം' എന്നു പറഞ്ഞു.
 കുറേ സമയം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ അപ്പുവിന്
 പുറത്തുപോകാൻ മോഹം. കുറച്ചുനേരം അവൻ
 മാതാപിതാക്കളെ നോക്കിയിരുന്നിട്ട് അവൻ
 പുറത്തേക്കു പോയി. ചെടികളിലെ ഇലകൾ പറിച്ച്

ലിറ്റിൽ കൈറ്റ്

തിന്നും പഴങ്ങൾ പഠിച്ചു തിന്നും സന്തോഷത്തോടെ നടന്നു. പിന്നെയും കുറച്ചുനേരം നടന്നിട്ട് പെട്ടെന്ന് അവൻ മനുഷ്യർ കഴിച്ച ഒരു വാരിക്കൂഴിയിൽ വീണു. തിരിച്ചു കേറാൻ പറ്റാതെ അവൻ ഒത്തിരി കരഞ്ഞു. അവന്റെ കരച്ചിൽകേട്ട് മനുഷ്യർ വന്നു. അവർ ആനയെ കരയ്ക്കുകേറ്റാനുള്ള കാര്യങ്ങൾ അവർ അറിയിച്ചു. പിന്നെയും അവൻ കരയാൻ തുടങ്ങി. അവന്റെ കരച്ചിൽ കേട്ട് അവന്റെ മാതാപിതാക്കൾ എത്തി. അവർക്ക് ഒന്നും ചെയ്യാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. അവർ തിരിച്ച് വീട്ടിലേക്ക് നടന്ന് അവരുടെ കൂട്ടുകാരെയും വിളിച്ച് കൊണ്ട് വന്ന് അവർ അവരുടെ മകനെ രക്ഷിച്ചു. തിരിച്ച് കാട്ടിലേക്ക് നടന്നു. അപ്പുവിന് പിന്നീട് മനസ്സിലായി "മാതാപിതാക്കൾ പറയുന്നത് കേൾക്കണമെന്ന്"

"മൃത്തവർ ചൊല്ലും മുതുമെല്ലിക്ക
ആദ്യം കയ്ക്കും പിന്നെ മധുരിക്കും"

പുല്ല് രക്ഷിച്ചേ.....

കാട്ടിൽ ഒരു സീബ്ര ഉണ്ടായിരുന്നു. സീബ്രയുടെ കൂട്ടുകാരനായിരുന്നു മാൻ. ഒരു ദിവസം സീബ്രയും മാനും പുല്ലിനിടയിലൂടെ ഓടിക്കളിക്കുകയായിരുന്നു.

"ഹോ! പുല്ല് വലിയ ശല്യമാണല്ലോ. നീണ്ടു വളർന്നു നിൽക്കുന്നതു കൊണ്ട് നമുക്ക് വേഗത്തിൽ ഓടാൻ പറ്റുന്നില്ല. സീബ്ര പറഞ്ഞു. "ശരിയാ. നമുക്ക് കുറേ പുല്ല് പറിച്ച് കളയാം". സീബ്രയും മാനും പുല്ല് പരിക്കാൻ ഒരുങ്ങി. പെട്ടെന്ന് ഒരു അലർച്ച കേട്ടു. "ഗർർ"....

"അയ്യോ...സിംഹം! നമുക്ക് പുല്ലിന് ഇടയിൽ ഒളിക്കാം".

ലിറ്റിൽ കൈറ്റ്

പുല്ലിന് ഇടയിൽ ഒളിച്ചതുകൊണ്ട് സിംഹം അവരെ

കണ്ടില്ല. "ഹോ! ഈ പുല്ല് നമ്മെ രക്ഷിച്ചു. സീബ്രക്കും

മാനീനും സന്തോഷമായി.

ജലലഭ്യതയുടെ അഭാവം

ലോകം ഇന്ന് നേരിടുന്ന എറ്റവും വലിയ പ്രശ്നമാണ് ജലദുർലഭ്യം. വായു കഴിഞ്ഞാൽ ഏറ്റവും അത്യാവശ്യമായ വസ്തു ജലമാണ്. ഈ ഭൂഗോളത്തിൽ മൂക്കാൽ ഭാഗത്തോളം ജലമാണ് കാണപ്പെടുന്നത്. എന്നാലോ അതിൽ മൂന്നു ശതമാനം മാത്രം ശുദ്ധജലമാണ് നമുക്ക് ലഭിക്കുന്നത്. അവകാശം സ്ഥാപിക്കാനും പണം സമ്പാദിക്കാനും യുദ്ധം ചെയ്യുന്ന ലോകരാഷ്ട്രങ്ങൾ ഇനി ജലത്തിനുവേണ്ടി യുദ്ധം തുടങ്ങും. പല സ്ഥലങ്ങളിലും ജലം മലിനമാക്കപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഇതു തന്നെയാണ് ജലലഭ്യതയുടെ അഭാവത്തിന്റെ മുഖ്യ പ്രശ്നം. നാം കുടിവെള്ളമായും മറ്റ് വീട്ടാവശ്യങ്ങൾക്കായും പുഴകളിലേയും നദികളിലേയും ജലമാണ് ഉപയോഗിക്കുന്നത്. എന്നാൽ മനുഷ്യന്

ലിറ്റിൽ കൈറ്റ്

ഉപകാരപ്രദമാകുന്ന പുഴകളെയും നദികളേയും
 മനുഷ്യൻ തന്നെ മലിനമാക്കിക്കെണ്ടിരിക്കുന്നു.
 ഫാക്ടറികളിലെ മലിനജലം പുഴയിലേക്കും
 നദികളിലേക്കും ഒഴുക്കിവിടുന്നു ഇതുമൂലം ജലം മാത്രമല്ല
 മലിനപ്പെടുന്നത് പരിസരവും കൂടാതെ വിവിധ
 തരത്തിലുള്ള രോഗങ്ങൾ പിടിപെടുന്നതിനും
 കാരണമാകുന്നു. കൂടാതെ നാം കൃഷി ചെയ്യപ്പെടുത്താൻ
 കീടനാശിനികൾ ഉപയോഗിക്കുന്നുണ്ടല്ലോ. മണ്ണിൽ
 വീഴുന്ന ഈ വിഷാംശം ജലത്തിലും കലരുന്നത്.
 അതിനുദാഹരണമാണ് എന്റോസൾഫാൻ ഈ
 മാർകമായ കീടനാശിനി കാരണം എത്ര
 ജീവനുകളാണ് നമുക്ക് നഷ്ടമായത്? 44 നദികളും
 ധാരാളം മഴ ലഭിക്കുന്നതുമായ സംസ്ഥാനമാണ്
 കേരളം. എന്നാൽ ഏറ്റവും കൂടുതൽ ജലക്ഷാമം
 അനുഭവിക്കുന്നതും കേരളം തന്നെയാണ്. ഇതിനു
 കാരണം ജലം ആവശ്യമില്ലാതെ ദുരുപയോഗം
 ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ടാണ്. ജലസൗർലഭ്യത്തിന്റെ മറ്റൊരു

ലിറ്റിൽ കൈറ്റ്

കാരണം ജലത്തിന്റെ ഉറവിടമായ വനങ്ങളെയും വയലുകളെയും കുനുകളെയും നശിപ്പിക്കുന്നതാണ്. മനുഷ്യന്റെ ധാരാളിത്തം പ്രകടമാക്കുന്നതിനുള്ള ഒരു വസ്തുമാത്രമാണ് പ്രകൃതി. ഇക്കാലത്ത് ഇവയെല്ലാം മനുഷ്യ വികാസത്തിന്റെ സഹായികൾ മാത്രമാണ്.

ജലം ശുദ്ധമായി സൂക്ഷിക്കേണ്ട എറ്റവും വലിയ സമ്പത്താണ് അതിന് ജലത്തിന്റെ ഉറവിടമായ കുനുകളെയും വയലുകളെയും വനങ്ങളെയും നശിപ്പിക്കരുത്.

- . കീടനാശിനികളുടെ ഉപയോഗം കുറയ്ക്കണം
- . ഭൂഗർഭജലചൂഷണം അവസാനിപ്പിക്കണം
- . മാലിന്യങ്ങൾ നിക്ഷേപിക്കേണ്ട ഒരിടമായി ജലസ്രോതസ്സുകളെ കാണരുത്. ഈ തലമുറയ്ക്കും അടുത്ത തലമുറയ്ക്കും ആവശ്യമായ ജലം സംരക്ഷിക്കാൻ നാം തയ്യാറാകണം.

പഴഞ്ചൊല്ലുകൾ

- 1.അകലത്തെ ബന്ധുവിനേക്കാൾ അരികത്തെ ശത്രു നല്ലത്.
- 2.അങ്ങാടിയിൽ തോറ്റതിന് അമ്മയോട്.
- 3.അച്ഛൻ ആനപ്പുറം കയറിയാൽ മകന് തഴമ്പുണ്ടാകുമോ
- 4.അങ്ങാടിപ്പയ്യ് ആലയിൽ നിൽക്കില്ല.
- 5.അടുത്തവനെ കെടുത്തരുത്.
- 6.അച്ചിക്ക് കൊണ്ടു പക്ഷം നായർക്ക് ഇഞ്ചി പക്ഷം.
- 7.അടിതെറ്റിയാൽ ആനയും വീഴും.
- 8.അണ്ണാൻ മുത്താലും മരക്കേറ്റം മറക്കരുത്.
- 9.ഇക്കരെ നിന്നാൽ അക്കര പച്ച.
- 10.ഇത്തിൾ പിടിച്ചാൽ മരം കെടും.

പഴഞ്ചൊല്ലുകൾ

- 1.ആനവായിൽ അമ്പഴങ്ങ എന്റെ വായിൽ കുമ്പളങ്ങ
- 2.ആകെ മുങ്ങിയാൽ കുളിരില്ല
- 3.ഇരിക്കും കൊമ്പ് മുറിക്കരുത്
- 4.ആന കൊടുത്താലും ആശ കൊടുക്കരുത്
- 5.ആറ്റിലിറങ്ങിയവനേ ആഴമറിയൂ
- 6.അളമുട്ടിയാൽ ചേരയും കടിക്കും
- 7.ആറ്റിൽ കളഞ്ഞാലും അളന്നു കളയണം
- 8.ആന മെലിഞ്ഞാൽ തൊഴുത്തിൽ കെട്ടാമോ
- 9.ഇടിച്ചു നേടുന്നത് ചിരിച്ചും നേടാം
- 10.എത്താത്ത മാങ്ങ പുളിഞ്ചൻ മാങ്ങ
- 11.കൊടുത്താൽ കൊല്ലത്തും കിട്ടും
- 12.കുരക്കും പട്ടി കടിക്കില്ല

ലിറ്റിൽ കൈറ്റ്

13.മുളയിലറിയാം വിള

14.പാപി ചെല്ലുന്നിടം പാതാളം

15.തേടിയ വള്ളി കാലിൽ ചുറ്റി

16.തുടക്കം നന്നായാൽ മുടക്കം വരില്ല

17.മിണ്ടാപ്പിച്ച കലമുടയ്ക്കം

18.ചങ്ങാതി നന്നായാൽ കണ്ണാടി വേണ്ട

19.വിത്തു ഗുണം പത്തു ഗുണം

20.നിറകുടം തുളുമ്പില്ല

21. എല്ല മുറിയെ പണിയെടുത്താൽ പല്ലമുറിയെ
തിന്നാം .

22. കണ്ണടച്ചാൽ ഇരുട്ട് ഉണ്ടാവില്ല .

23. കിട്ടാത്ത മുന്തിരി പുളിക്കും .

24. കാക്ക കുളിച്ചാൽ കൊക്കാകുമോ .

25. ഒരു കുന്നിനു ഒരു കുഴി .

26. ചുട്ടയിലെ ശിലം ചുടലവരെ .

27. പുകഞ്ഞ കൊള്ളി പുറത്ത് .

28. കതിരിൻ മേൽ വളം വെക്കരുത് .

ലിറ്റിൽ കൈറ്റ്

29. തേടിയ വള്ളി കാലിൽ ചുറ്റി .
30. ഓട്ടക്കലം നിറയില്ല .
31. വിതച്ചതേ കൊയ്യൂ
- 32.താൻ പാതി ദൈവം പാതി
- 33.വെളുക്കാൻ തേച്ചത് പാണ്ടായി
- 34.നിലമറിഞ്ഞെ വിത്തിടാവൂ
- 35.കൈ നനയാതെ മീൻ പിടിക്കുക
- 36.വരാനുള്ളത് വഴിയിൽ തങ്ങില്ല
- 37.പയ്യെ തിന്നാൽ പനയും തിന്നാം
- 38.നണയ്ക്കു കാലില്ല
- 39.ഉള്ളിലുള്ളത് കണ്ണിൽ അറിയാം
- 40.കണ്ണടച്ചാൽ ഇരുട്ടാവില്ല